

Krekar-farsen fortsetter

De fleste har fått med seg at regjeringen har bestemt at mulla Krekar, eller Najumuddin Faraj Ahmad som han egentlig heter, skal tvangsflyttes ut på bygda.

I dag sitter han i fengsel på Kongsvinger. Til vanlig bor han i Oslo. Fra han slipper ut til helga, må han altså bo på Kyrksæterøra. I Per Sandbergs stortingsvalgkrets Sør-Trøndelag. Der må han melde seg tre ganger daglig, og han har ikke lov til å forlate Hemne kommune.

Hvorfor sender regjeringen ham til bygda?

Regjeringspartiene, og særlig Frp, harselerte nådeløst med de rødgrønnes manglende evne til å løse problemet Krekar. Frp lovte langt på vei å sende ham rett ut av landet hvis partiet kom i regjering.

Så lett er det ikke. Derfor er kanskje symboleffekten ved å sende Krekar til et sted ingen skulle tru at Krekar kunne bu, viktigere enn konsekvensene. Nå har Frp i det minste gjort noe.

Krekar er fradømt sine rettigheter som kvoteflyktning i Norge. Når han likevel er blitt, er det fordi han regnes som såkalt ureturnerbar. Det betyr at det strider mot norsk lov å sende ham tilbake til Irak. Årsaken er at han risikerer dødsstraff hvis han sendes dit. Norge sender ikke mennesker til land der de risikerer dødsstraff. Selv ikke hvis de har gjort noe veldig galt.

Isteden sender vi dem tydeligvis til bygda. Justisminister Anders Anundsen (Frp) skriver i sin instruks at å sende personer som kan utgjøre en fare for rikets sikkerhet ut på bygda, «gir mer oversiktlige forhold, mindre

Oppsummert

Ut på landet

1 Regjeringen vil flytte omstridte og terrortrusseldømte mulla Krekar med tvang. Ikke ut av landet, som justisminister Anders Anundsen (Frp) lenge har krevet, men til Kyrksæterøra i Sør-Trøndelag.

Små forhold

2 Målet er å plassere Krekar, som anses som en trussel mot nasjonal sikkerhet, i omgivelser som er mer oversiktlige og åpner for mindre kontakt med farlige personer og miljøer.

Retts sak

3 Krekars advokat varsler kamp mot vedtaket. Vinner han, blir det meget pinlig for regjeringen.

rekrutteringsgrunnlag og reduserte muligheter for kontakt med miljøer og personer – herunder tilreisende fra inn- og utland – som kan utgjøre en fare for samfunnet.»

Det vil nok være lettere å holde et øye med hvem Krekar omgås på Kyrksæterøra enn i Oslo. Samtidig er det eneste Krekar faktisk er dømt for i Norge, trusler på internett. De har nett på bygda også.

Det må tas for gitt at regjeringen ikke flytter Krekar ut på bygda uten å gi hans nye hjemkommune alle ressurser som trengs for å ta imot en mulig trussel mot nasjonal sikkerhet. Men Krekars advokat har varslet kamp mot flyttingen. Taper regjeringen i retten, blir det svært pinlig for både Anundsen, Frp og hele regjeringen.

FOTO: TOR ERIK H. MATHIESEN/NTB SCANPIX

Populær: Oddny Miljeteig.

Et sterkt kort

* «Det finnes knapt mennesker med større hjerte og mer intenst engasjement i norsk politikk. Pragmatisme og gjennomsnitt har det kanskje vært noe mindre av. Men pytt.»

Bergens Tidende-kommentator Frøy Guldbrandsen om veteranen Oddny Miljeteig, som er foreslått som ny SV-nestleder.

En rabagast

* «Jeg stod i bånd. Ha-ha. Ellers stakk jeg bare av opp til veien. Jeg vet ikke hva jeg skulle der. Men båndet rakk heldigvis inn i fjøset.»

Lokalpolitiker og bonde Arna Høyland måtte bindes fast som liten, men rakk fram til de viktigste områdene, rapporterer Jærbladet.

Vanskelig

* «Bare å tenke tanken på at det kan komme en dag da man ikke lenger er i stand til selv å bestemme over seg selv, er nok til å ikke orke å snakke om det.»

Vårt Land-kommentator Une Bratberg om livstestamenter, hvor folk skriver hvordan de vil behandles ved livets slutt.

Tøft

* «Hvis jeg ikke selv hadde opplevd hvor tøft arbeidslivet har blitt, ville jeg aldri trodd at det var sant.»

Rose Maiken Flatmo, avdelingssekretær i Fellesforbundet, om rekruttering av nye fagorganiserte i bladet LO-Aktuelt.

Nødvendig

* «Det må faktisk lukte litt vondt (ca en uke i året) i den ene enden av næringskjeden, for at det tilslutt skal lukte godt i den andre.»

Bonde Marianne Goderstad forsvarer lukten av landbruk i leserbrev i Tvedestrandsposten.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Har dei rett til å selje?

FAGHJØRNET

Blekket var knapt turt på framlegget om å avvikle konsesjonslovene på eigedom, før regjeringa fremja at dei vil utgreie privatisering av Statskog. Målet om å selje seg ut av Ambita, Baneservice, Cermaq, Entra Holding, Flytoget, Mesta, SAS og Veterinærmedisinsk Oppdragscenter var alt kunngjort. Det får så vere, for fleire vil komme på denne lista i tida framover.

Arealressursar som skog, fisk, kontinentalsokkel og bergverksressursar er noko anna og meir alvorleg. Dette er grunnressursar for eit land. Naturressursar som er avgjerande for det meste av menneskeleg aktivitet, som vatn og luft. Det er difor grunn til å undre på om våre folkevalte politikarar eigar fellesressursane? Er dei ikkje eigentleg meir valt som forvaltarar av våre felleseigde ressursar? Forvaltarar utan rett til å selje det som tilhøyrar alle som bur og skal bu i landet. Også ungar, sjølv om dei ikkje har røysterrett, er eigarar. Ungar er dei aller viktigaste eigarane. For det er dei som vil stå att med svarteper i framtida, fordi formyndaren har selt gard og grunn for å spekulere på børs.

På toppmøtet i Forests Asia, formulerte økonomen Pavan Sukhdev det slik: «Godane skogane sikrar, som tilgang og lagring av vatn, fotosyntese, karbonlagring, biologisk mangfald med meir, er fellesgodar og tenester - dette tilhøyrar ingen; det tilhøyrar alle. Dagens modellar kring politikk, prisar og institusjonar konverterer eit stort omfang av velferda til fellesskapet til eit lite beløp privat velferd».

Det er tankevekkjande at folkevalte politikarar i Noreg meiner det er deira fulle rett til å gjere våre felles eigde ressursar til privatressursar, fordi dei er valt for fire år. Fellesressursar som innbyggjarar skal leve av og på i hundre, ja tusenvis av år framover skal berre overføres til nokre få kapitaleigarar for dollars – er det fordi me ikkje treng dei?

Skribenten Morten Strøksnes skreiv nyleg i kommentaren «Vi som solgte landet» at «Norge ble bygget av geologi og mange generasjoners hardt arbeid. Nå selges det unna som om vi hadde fanden selv i hælene.» Dette vart sterk kost for næringspolitisk talsperson i Høgre, Gunnar Gundersen. Slik er det ikkje seier han til NTB, 7. januar. Men: «Høyre mener privat eierskap skal være

Torbjørn Tufte

Torbjørn Tufte er statsvitar og prosjektleiar i AgriAnalyse

hovedregelen i norsk næringsliv. Den statlige eierandelen i norsk næringsliv er meget høy og langt høyere enn land vi vanligvis sammenligner oss med. Statens eierskap skal begrunnes», heldt han fram.

Det er sikkert vel og bra. Men kva med å grunngeve kvifor det på død og liv skal seljast ut òg. Kva har me som no sit som eigarar gjennom staten å tene på at nokon annan skal overta eigarskapet vårt? Og er det no slik at det norske eigarskapet alltid er langt høgare, som Gundersen seier, enn land me vanlegvis samanliknar oss med.

I årsmeldinga til Statskog kan ein lese at i Norge er det nasjonale eigarskapet på skog 14 prosent, medan det er 20 prosent i Danmark. Deretter føl det på med: 26 prosent i Frankrike, 27 prosent i Sverige, 30 prosent i Finland, 31 prosent i USA, 34 prosent i Storbritannia og 52 prosent i Tyskland. Me har alle høyrte om dei canadiske skogane, og sjølv sagt toppar det seg der, med eit nasjonalt eigarskap på 92 prosent. Eg er veit ikkje kva land Høgre meiner me vanlegvis samanliknar oss med, men er det nokon av desse som utløyste lengsla etter å selje Statskog?

EIGARSKAP

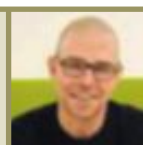
«Kva har me som no sit som eigarar gjennom staten å tene på at nokon annan skal overta eigarskapet vårt?»

Sjefredaktør:
Mads Yngve Storvik
mads.storvik@nationen.no

Politisk redaktør:
Kato Nykvist
kato.nykvist@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no